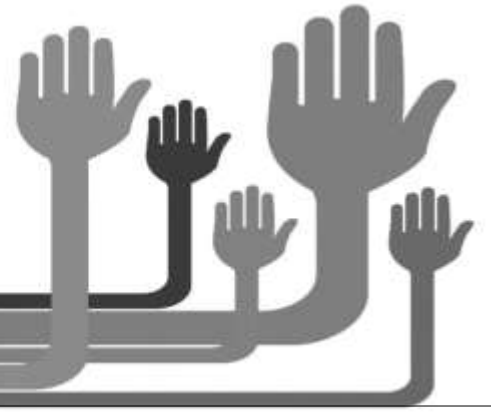


SÖZ BİZDE

Kültür – Sanat - Edebiyat



Yıl: 2017-2018

Dönem: 2

Sayı: 8



Leyla GÖKSU

Meryem ALTUN

AĞLAMA ANAM

Gönderdin oğlunu gurbet ellere,
Gözünün yaşı düşer yerlere,
Beni sorarsan ellere,
Oğlun komandodur ağlama anam.

Asker anası yiğittir mert olur,
Sen ağlarsan yüreğime dert olur,
Asker ölünce şehit olur,
Bir gün dönerim ağlama anam.

Sizlerden ayrıldım yirmi yaşında,
Vatan beklerim nöbet başında,
İsmimi okursan mezar taşında,
Üstüme kapanıp ağlama anam.

Asker ocağında kalırsam eğer,
Bu vatan uğruna ölürsem eğer,
Tabuta konup gelirim eğer,
Sarılıp tabuta ağlama anam.

Münevver KAYNARTAŞ
DOSTLUK

Yaşam, insanları sevmekle başlar. Önce kendimizi sevmeliyiz. Kendimize duyduğumuz sevgiyi başka insanlarla da paylaşabilmeliyiz. Dostluk, altın ve mücevher kadar kıymetlidir. Barış olsun dostluk kurulsun. Bitsin kavgalar, küslükler, darılmalar...

Barışın simgesi olan güvercin uçsun gökyüzünde... İnsanlar bağlansın birbirine... Hiç bırakmayan gönülleri tutunsun gülümsemelerinde... Ağladığımızda güldüren insanlar olsun yanımızda... Sahip çıkalım dostluğa... Uzakta olsa bile oralarda bir yerlerde olduğunu biliyorsun ya, bazen yeter o insana. Kalbimizin en güzel yerinde taşımamız yeterlidir. Mesafeler dostluğa engel değildir. Dostluk sadece insanlarla kurulan bağ mıdır? Hayır... doğayla dost olalım mesela gökyüzüyle, denizle, dünyayla...

Din, dil, ırk ayrımı olmasın! Yerine güven gelsin. Güvenelim dostlarımıza... hani vardır ya bir söz dost acı söyler. Dost gerçeği söyler ve gerçekler bazen acıdır. Sadece o gerçeği duymamızı bekleriz. Unutma dünyaya barış geldikçe ufuktan saçılan ışık ile güneş dünyaya yükselecektir.

Özge Nur KARABIYIK
İLK ORUCUM

Ben küçük bir çocukken bazen dedemlerle kalırdık. Dedemlerde kaldığımız bir gece, mutfaktan tıkrıtlarla uyandım. Burnuma nefis kokular geliyordu. Yatağımdan merakla kalktım ve seslerin geldiği yöne doğru ilerledim. Bir de ne göreyim! Bütün ailem sofrada toplanmış ve yemek yiyorlar. Beni görünce şaşırdılar ve "Sen de mi uyandın?" dediler. Ben de onlara neden böyle toplandıklarını ve bu saatte niçin yemek yediklerini sordum. Ablam bana, bu gecenin Ramazan'ın ilk gecesi olduğunu ve oruç tutmak için sahura kalktıklarını söyledi. Bana nasıl oruç tutacağımı anlattı. Ben de oruç tutmak istediğimi söyledim ve onlarla birlikte sahur yemeği yedim.

O gün ilk orucumu tutacaktım. Laf aramızda, o gün o kadar çok acıktım o kadar çok susadım ki anlatamam. Fakat bir türlü akşam olmuyordu. Yiyeceklerden başka bir şey düşünemez hale gelmiştim. Nihayet akşam oldu ve iftar sofrasına oturduk. Bütün aile akşam ezanını beklemeye başladık. Sonunda Ramazan topu patladı ve ezan okundu. Biz de orucumuzu açtık. Ama bir problem vardı. Ben mercimek çorbasını sevmezdim ve annem iftara mercimek çorbası hazırlamıştı. Elime kaşığı aldım ve çorbayı içmeye başladım. Akşama kadar yemek masalları kuran ben, ilk defa mercimek çorbasından bu kadar tat almıştım. O gün, iftar sofrasında yediğim her şey bana çok lezzetli gelmişti. İftarda başka bir sevinç vardı içimde. Gündüz biraz zor olsa da oruç tutmak güzeldi.

İlk orucum sayesinde nimetlerin değerini daha iyi anlamıştım. O akşam yediğim mercimek çorbasının tadını hiç unutmayacağım. Artık ne zaman mercimek çorbası yesem, tuttuğum o ilk oruç aklıma geliyor.



İsmail Can DEMİRBAŞ ÖN YARGI

Köyün birinde küçücük bir evde yaşayan Osman adında bir dede varmış. Bu dedeyi herkes çok severmiş. Bu sevgiyi ve saygıyı çok kıskanan arkadaşı Ahmet Dede ise onu köylünün gözünde küçük düşürmek için sürekli fırsat kollarmış.

Bir gün Osman Dede her zamanki gibi yaralı hayvanları bulmak için ormana gitmiş. Ahmet Dede ise bütün köye Osman Dedenin hayvanları avlayıp yediğini söylemiş. Köylüler Osman Dedenin avlanmaya gittiğini zannetmiş ve çok kızmışlar. Osman Dede evine döndüğünde evinin yandığını görmüş ve çok korkmuş. Ağlamaya başlamış. Köylüler hep bir ağızdan:

-Ne ağlıyorsun be adam demişler. Osman Dede;

-İçerde yaralı hayvanlarım vardı daha yeni iyileşmişlerdi demiş. Köylüler de "Ne yaralı hayvanı?" diye sormuşlar Osman dede ağlayarak anlatmış:

-Ben ormanda yaralı hayvanları bulup evime getiriyorum ve onları evimde iyileşene kadar tedavi ediyordum fakat içerde ki bütün yaralı hayvanlar yandı diye ağlamaya devam etmiş. Ahmet Dede ise hatasının farkına varmış ama iş işten geçmiş. Bütün köy yaptıklarına çok pişmanlarmış ve Ahmet Dede kızımlar. Hepsini Osman Dedenen özür dilemişler fakat Osman Dede onları affetmemiş. Ertesi gün ise köyden gitmiş. Herkes çok üzgünmüş ve Ahmet Dede söylediği bu yalandan dolayı hala çok kızgınlarmış. Ahmet Dede çok uğraşmış; herkesten ve Osman Dedenen defalarca özür dilemiş. Osman Dede sonunda bir iyilik yapıp köye geri dönmüş. Hepsini birlikte mutlu mesut yaşamlarına devam etmişler.

İrem DÖVÜŞKAYA UNUTMA

Saatler geçmese de
İçimdeki ateş sönmese de
Suskunum gecelere.
İçim kan ağlasa da
Hayatımda tat kalmasa da
Yalnızım ufuklarda.
Yıllar geçmiş olsa da
Hayaller yıkılsa da
Ayaktayım ayakta.
Sözler tutulmasa da
Hesaplar sorulmasa da
Hâlâ yaşıyorum,
Bunu unutma!

Medine DURSUN KİTAPLARIN DİYARI

Okurum gündüz gece,
Cümle cümle, hece hece,
Hepsi bana ders verir.
Hayalimi güçlendirir .

Kahramanları var anlatır,
Dürüstlüğü, saygılı olmayı ,
Peri var, dev var,
Konuşan hayvanlar,
Kitapların diyarı.

Masallar, hikayeler,
Güldürücü fıkralar,
İçinde kahramanlar,
Kitapların diyarı.

Rojin GÖZGER SEVGİLİ GÜNLÜK

Bugün babalar günü benim sevincimi açacağım, sarılacağım bir babam yok. Bugün ona vereceğim bir hediyem de yok. Belki olsaydı her şey çok farklı olurdu. Bugünüm üzüntü ile geçeceğine mutlulukla geçirdi belki... Ama sen yanımda yoksun baba! Ama baba yine sensiz bir güne uyandırdım pişmanım! Hep keşkelerle büyüdüm sensizlik dolu bu hayatta baba. Keşke bir kere yüzüne baba diyebilseydim. Ben hiç babamdan kızım deyişini duymadım galiba ömür boyunca da hasret kalacağım kızım deyişine... İki gün sonra benim doğum günüm biliyorum yine sızdır bir yaşama daha gireceğim yalnız ve üzgün ... Seni çok seviyorum baba seni seven kızın...

Sevgili günlük,

Yine yalnızlık dolu bir gün bugün. Bugün arkadaşlarım dün babalarına aldıkları hediyeleri birbirlerine anlattılar. Okulda babalar gününü yalnız geçiren bir bendim sanırım. Herkes babalarıyla nereye gittiklerini ne yaptıklarını anlattılar. Onlar gülerken anlatırken ben ağlayarak dinliyordum . Kimseye ağladığımı fark ettirmeden uzaklaştım arkadaşlarımdan yanımdan. Arkadaşlarımdan biri ağladığımı fark edince "N' oldu? Neden ağlıyorsun ?" diye sordu. Ben de "Babasızlığın ne olduğunu biliyor musun?" dedim. Ben de dedim ki "Bak ben babasızlığın ne olduğunu bildiğim için ağlıyorum. Çok kötü bir duygu babasızlık. Babaları hayatta olan insanlar ailelerinin, annelerinin, babalarının kıymetlerini bilmeliler, babalarının sözünden çıkmamalıdır. Ben de isterdim benim de diğer çocuklar gibi babam yanımda olsun, ben de isterdim babam sabah işe gidince yanağıma bir öpücük kondursun, ben de isterdim babam işten gelince ona mutlulukla hoş geldin demeyi ben de isterdim. Babam hayatta olsaydı belki hayatım çok fazla değişecekti .Benim de diğer çocuklar gibi güzel çantalarım, kıyafetlerim, renk renk tokalarım olurdu. Ben de güzel güzel giyinirdim. Off keşke benim de babam hayatta olsaydı!

Geceleri uyuyamıyorum herkesin mutlu olduğunu görünce... Benim kimsem yok; annem de yok hiç görmediğim için annemin yokluğuna alıştım ama babam ben 7 yaşımıdayken gözlerimin önünde öldü. O yüzden ben babama çok alışkınım keşke yanımdan hiç gitmeseydin canım babam! Benim mutluluk kaynağımdın sen. Ama şimdi yoksun ben her şeyin, herkesin yokluğuna alıştım. Bir tek babamın yokluğuna alışamadım. Hep en sevdiğilerimin yokluğuna alıştım.

Şimdi üniversiteye gidiyorum; ailemi kaybettim ama umutlarımı hayallerimi kaybetmedim, kaybetmeyeceğim de... Hayallerimin umutlarımın peşinden gideceğim. Kendi hayatımı kuracağım biliyorum. Annem babam beni gökyüzünden izlediklerini biliyorum. Onları üzmemek için hayatımı kuracağım; anneme, babama, vatanıma, milletime hayırlı bir evlat olacağım. Şimdi üzüntümü kalbime gömerek gidiyorum mutsuz ve mutlu...

Masum YÜREK İLK GÖRDÜĞÜM AN

Tam her şeyden vazgeçmiştim! Hiç ummadığım anda gördüm seni o zaman hiçbir şeyin farkında değildim aradan günler geçtikten sonra sürekli seni görmek geldi içimden tam aklımdan kalbimden seni düşünürken bir anda karşımda seni gördüm işte o zaman dilim tutuldu, kalbim hızlı hızlı attı. Gözlerimi hep kaçırmak istedim senden... Bunun cevabını kendim biliyordum. Gecem gündüzümü seni düşünmekle geçiyordu, hiç kimsenin sesini duymak istemiyordum senin sesinden başka... Hiç kimseyi görmek istemiyordum senden başka... Herkesi kıskandım senden. Seninle konuşup gülüp şakalar yapmalarını istemiyordum. Senin olmadığın bir gün, bir saat, bir dakika kendimi hep yalnız hissediyordum. Mutlu değildim ama seni gördüğüm anda bütün yaşadıklarımı, yalnızlığımı, mutsuzluğumu hep unutuyordum. O an sadece sana bir ömür hiç gözlerimi kırpmadan bakmak istiyordum ama ne yazık ki seni istediğim kadar görmek elimde değildi. Bazen bir saat bazen bir dakika görüyordum seni ama olsun yine de görüyordum ya seni, gülüşünü, sinirlenişini, o güzel gözlerini o bile yetiyordu bana. Dedim ya, gecem gündüzümü seni düşünmekle geçiyor diye. İşte yine bu gece yatağымda bir sağa bir sola dönüyorum acaba yarın da seni göreceğim miyim diye... Allah' a dualar ediyordum yarın da seni göreyim diye... Malum ölümlü dünya... Hayatta nelerin olacağını bilemez insan. Bu gece yine usulca içimden ağladım, ağladım, ağladım... Ben ağladığımda başka insanlar gibi gözümünden yaşlar akmaz. Güneşin çölü kuruttuğu gibi acıların da benim gözyaşlarımı yaktığı yetmediği gibi bir de gözyaşlarımı kuruttu ama ben bütün bunları yaşamama rağmen senden hâlâ vazgeçemediğimi o zaman anladım. Bu hayallerimin sebebinin ne olduğunu anladım. Çünkü seni deliler gibi seviyordum. Hatta sevmenin daha ötesi sana âşık olmuştum. İlk defa âşık olmuştum sanki ama gün geçtikçe sevgimin sana daha çok kabardığını anlamıştım. Çok mutluyum seni sevdiğim için. Çünkü sen çok saygılı, çok merhametli, çok iyi bir insansın. Seni kaybetmekten çok korktum çünkü senin gibi bir insanı ben asla bulamazdım bir daha. Hayat şartların nedeni ile seni kaybetmekten hâlâ korkuyorum. Ya bir gün gidersen seni hiç ama hiç göremeyeceğim diyarlara o zaman ne yaparım, ne ederim, ben sensiz?

Korkuyorum... Korkuyorum... Ama bu korkumu yeneceğim. Sana her şeyi anlatmanın vakti geldi de geçiyor bile o hani seni gördüğüm 25.09.2017 bu tarihi var ya iyi ki görmüşüm. Seni ve ilk gördüğüm anı asla unutmayacağım. Korkumu da yeneceğim hani derler ya seven insan korkar diye tabi ki de biraz korkacağım çünkü seni seviyorum. Her şeyi anlatacağım çok yakında seni asla unutmayacağım iyi ki gördüm seni seviyorum... Seni seviyorum...

Beyza KARAKOÇ YAVRU KEDİM

Onu gördüğüm ilk gün ne yapacağımı bilemedim. Orada acı çekerek, titreyerek yatıyordu. Belli ki üşüyordu, haklıydı da hava çok soğuktu... Yardım etmek istedim ama saat gece yarısını çoktan geçmişti. Umurumda mıydı? Hayır o orada titrerken ben sıcak yatağымda yatamazdım.

Hemen kalkıp elime battaniye, ekme ve bir kap süt aldım. Anahtarını alıp kapıyı usulca açtım ve dışarı çıktım. Artık yanına gidebilirdim, koşarak gittiğim için biraz süt dökülmüştü; olsun. Onu ürkütmeden hemen kucağıma alıp battaniyeye sardım sonra ekmeği sütün içine ufak ufak kopardım. Ve onu rüzgar esmeyen bir yere koyup sütü nasıl içtiğini izledim. Artık eve gidebilirdim ama arkama baktığımda babamın beni izlediğini görmüştüm. Gözleri dolu doluydu ve bana gülümsüyordu. Yanıma gelip bana sarıldı ve "Aferin benim düşünceli kızım." diyerek sırtımı sıvazladı. Çok mutlu olmuştum. Daha fazla üşümeden eve gitmiştik ve ben hemen uyumuştum. Sabah kalktığımda pencerenin kenarında yavru kediyi görünce çok şaşırđım. Evimiz ilk kat olduğu için pencereye kolaylıkla tırmanabilmişti. Koşarak babamın yanına gittim, elini tuttuğum gibi kedinin yanına götürdüm. "Babacığım eve alabilir miyiz?" dedim babam ise "Tabi ama önce veterinere götürmemiz lazım." dedi ve ben çok mutlu oldum. Veterinere götürüp aşısını yaptırdık. Yıkamak istediğimizde elimizden kaçmaya çalıştı, bir kere de elimi tırmaladı...

Kedim Duman'ı görünce aklıma hep bu anım gelir. Onunla ilk tanıştığımızda benden çok korkuyordu, şimdi ise yanıma gelip kucağıma yatıyor hatta elimi bile yalıyor. Duman'ı evimize aldığımızda daha iki aylıktı, şimdi ise iki yaşına geçen ay girmişti. Çok büyüdü, ben nereye gidersem hep peşimden gelir. Hani bazı kişiler "kediler nankördür", "Bunun neresini seviyorsun ya!" gibi kelimeler kuruyor. Merak etmeyin kediler en az köpekler kadar sadıktır. Evet kedi besliyorum çünkü bu benim tercihim. Siz de çabalarsanız sevebilirsiniz; sadece deneyin...

Yeliz Nur ELVAN



Melisa ŞAHİN SENİN RENGİN

Mavi olmak isterdim hayallerimde,
Denizleri süsleyen,
Gökyüzüne renk veren,
Mavi olmak isterdim,
Hayallerimi süsleyen.

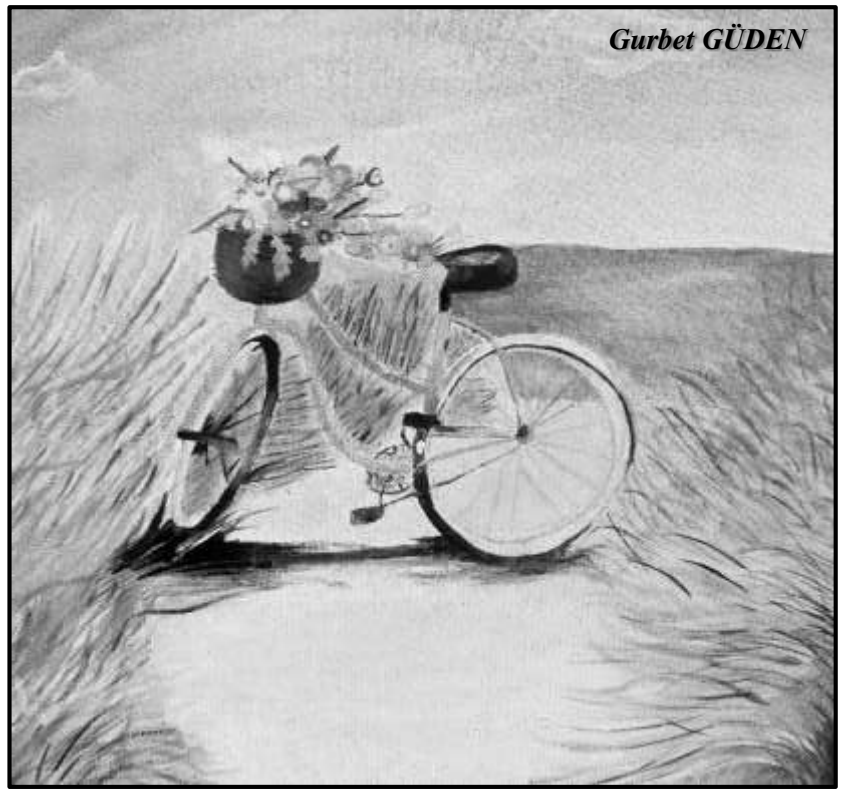
Yeşil olmak isterdim,
Yaprakların en ucundakinden.
Çiçeklere arkadaş olmak isterdim,
Çimenlere renk veren.

Sarı olmak isterdim,
Bizi aydınlatan,
Bizim kalbimizi sıcacık yapan.
Sarı olmak isterdim,
Hayallerimi boyayan.

Bizi biz yapandır renkler,
Sarı ,mavi ,mor ,yeşil...
Çevrendeki bakışlarındır,
Renklerdir hayallerini boyayan.

Abdulkadir ERGÜN
ANNEMLE RÖPORTAJ

Gurbet GÜDEN



Abdulkadir ERGÜN: Sizin zamanınızda eğitim durumu nasıl idi?

Cevap: Eğitim durumu çok zordu. Öğrenciler sabah erkenden okula gider ve soba yakardı. Su yoktu çeşmeye giderdik. Kış mevsimi uzun ve çok sert geçerdi. Kar çok yağdığı için okula gidemezdik. Babalarımız erkenden kalkıp yolu açmaya çalışırdı.

Abdulkadir ERGÜN: Sizin zamanınızda oynanan oyunlar neler idi?

Cevap: Fırıldak, kibrit, evcilik, tahta topaçtı ve bütün oyuncaklarımız tahtadandı. O günler, bugünlerden çok tatlıydı.

Abdulkadir ERGÜN: Sizin zamanınızda geçim faaliyetleri nasıl idi?

Cevap: Büyük ve küçükbaş hayvancılıkla ayrıca tarımla uğraşırdık.

Abdulkadir ERGÜN: Sizin zamanınızda beşeri faktörlerin etkisi nasıl idi?

Cevap : Beşeri faktörlerin çok faydası yoktu. Mesela elektrik yoktu; gaz lambası kullanırdık. Elektrik ilk bağlandığında çok sevinmiştik. Suyumuz yoktu; çeşmeden su ihtiyacımızı karşıladık ve beşeri faktörler sonradan hayatımıza girdi. Televizyon yoktu. Birbirimize bilmece sorardık.

Abdulkadir ERGÜN: Eğitim imkanları niçin kısıtlıydı?

Cevap: Tek sınıflı bir okulumuz vardı ve tek öğretmenimiz vardı. Öğretmenler köy imkanları zor olduğu için çok fazla durmazdı. Hemen tayin isterlerdi. Ardından başka bir öğretmen daha gelirdi.

Abdulkadir ERGÜN: Köy hayatından mı yoksa şehir hayatından mı memnunsunuz?

Cevap : Köy hayatı bana göre çok daha iyiydi her şeyimiz doğaldı. Hep kendimiz üretirdik.

Abdulkadir ERGÜN: Eskiden insanlar niçin çok yaşardı?

Cevap : Doğal beslenirdik; sabah kahvaltısında kendi ürettiğimiz incir , yumurta , bal , kaymak , tereyağı yerdik. Bu yüzden çok yaşardık.

Abdulkadir ERGÜN: Eğitim-öğretim hayatınız devam etseydi eğer meslek seçiminiz ne olurdu?

Cevap : Hemşire veya doktor olmak isterdim ama hevesim kursağımda kaldı.

Abdulkadir ERGÜN: Neden doktor olmak isterdiniz?

Cevap : Kendi ayaklarımın üzerinde durabilmek ve insanlara faydalı olmak için.

Abdulkadir ERGÜN: Günümüz dünyası ile ilgili yorumlarınız nelerdir?

Cevap : Eskiye rağmen şimdi bütün teknolojik aletler var ama hiçbiri de eski yaşantımı ve mutluluğumu tutmaz. Eskiden komşuluk saygı sevgi vardı. Şimdi ki hayatımdan mutluyum teknolojik aletler işime çok yarayıp zamanımdan tasarruf ettiriyor fakat hiçbiri eski zamanı tutmaz.

Elif SARIKOÇ
BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ
İLE RÖPORTAJ

Beden eğitimi öğretmeni olan Macid ÇAKIR öğretmenimize bu yoğun gününde bize zaman ayırdığı için teşekkür ederek röportajımıza başlıyoruz.

Elif SARIKOÇ: Niçin beden eğitimi öğretmeni olmak istediniz?

Macid ÇAKIR: Spor küçüklükten beri çok seviyorum. Aslında hayalim futbolcu olmaktı. Futbolcu olamadığım için bu mesleği yapmayı tercih ettim.

Elif SARIKOÇ: Çocukken futbolculuk hayalinin dışında başka meslek var mıydı aklınızda?

Macid ÇAKIR: Bir ara polis olmayı düşündüm ancak öğretmenlik daha ağır bastı. Çünkü çocukları çok seviyorum. Onlarla birlikte spor yapmak vs. beni mutlu ediyor.

Elif SARIKOÇ: Meslek seçimi sürecinde ailenize danışıp fikir alış verişinde bulundunuz mu? Bize o süreçten bahsedebilir misiniz?

Macid ÇAKIR: Elbette danıştım. İlk başta onaylamadılar öğretmenliği. Başka meslekler seçmem için üstüme geldiler fakat onları dinlemeyip ben öğretmen oldum ve şimdi bu seçimimden çok memnunar.

Elif SARIKOÇ: Bu branşı seçtiğiniz için mutlu musunuz?

Macid ÇAKIR: Evet, mutluyum. İnsan sevdiği mesleği yaptığında başka hiçbir şey umurunda olmuyor. Meslek ve branş seçimi çok önemli. İnsanlar yetenekleri ve ilgileri doğrultusunda seçimlerde bulduklarında kaliteli ve mutlu bir hayat sürerler.

Elif SARIKOÇ: Öğrencilik hayatınızda sizi yönlendiren bir öğretmeniniz oldu mu?

Macid ÇAKIR: Evet, oldu. Yalçın Hocam bana rehberlik etti. Bana destek oldu. Benim hep arkamda bulundu. Ona çok teşekkür ediyorum.

Elif SARIKOÇ: Öğrencilerinize eşit davrandığınızı düşünüyor musunuz?

Macid ÇAKIR: Evet, eşit davranıyorum. Hepsi aynı değerde benim gözümde. Onların hepsi ayrı birer renk. Nazarımda ne biri üstte ne de biri altta.

Elif SARIKOÇ: Röportaj esnasında eğlendiniz mi?

Macid ÇAKIR: Evet, renkli ve eğlenceli bir röportaj oldu benim için. Zaman hızlıca akıp geçmiş. Çok teşekkürler...

Elif SARIKOÇ: Zaman ayırıp sorularımı cevapladığınız için ben teşekkür ederim hocam. İyi dersler.

Dergimizin yayınlanması için katkıda bulunan SÖZLER KİTAP KIRTASIYE'ye Teşekkür Ederiz.

İMTİYAZ SAHİBİ

Armağan COŞKUN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Esra TÜFENKÇİ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Esra EROĞLU

GÖRSEL DANIŞMAN

Ceylan AYDIN

YAYIN KURULU

Muhammet ÜNLÜ

Hülya KURTULMUŞ

Sinem Merve DERTLİ

Hacer ASLAN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK TÜRK TELEKOM ORTAOKULU

Yavuz Selim Mahallesi Kayı Boyu Sokak NO: 6

Çubuk / ANKARA

3128379595